

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

«Υποκριτά, έκαστος υμών τώ σαββάτψ ού λύει τον βούν αυτού;»

Πολλές φορές οι θρησκευτικοί άρχοντες του Ισραήλ κατηγορησαν τον Ιησού πώς με τα θαύματα πού πραγματοποιούσε, παρέβαινε την εντολή του Σαββάτου. «Καί δια τούτο έδίδωκον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι καί έζήτουν αυτόν άποκτείναι, ότι ταύτα έποίει εν σαββάτψ» (Ιωάν. 5,16). Είχαν πέσει στην πλάνη ως προς την ακριβή τήρηση της εντολής ή «υπεκρίνοντο θεοσέβειαν», κατά την άποψη κάποιου έρμηνευτού. Το πιο πιθανό ήταν το δεύτερο, επειδή όλοι οι εχθροί του Χριστού ήταν διακατεχόμενοι από το πάθος του φθόνου εναντίον του. Στο σημερινό ανάγνωσμα βλέπουμε τον Κύριο στη συναγωγή κατά την ήμερα του Σαββάτου να θεραπεύει μια άρρωστη γυναίκα κι ο αρχισυνάγωγος να τον κατηγορεί πώς παρέβη την εντολή του Σαββάτου. Τότε ο καρδιογνώστης Κύριος του αποκάλυψε το πάθος που είχε μέσα του. Τον Ονόμασε υποκριτή (Λουκ. 13,15). Ας δούμε το πάθος της υποκρισίας.

Ο υποκριτής αρχισυνάγωγος

Ο Θεοφάνης ο Κεραμέας κάνει μια σπουδαία παρατήρηση πάνω στο σημερινό θαύμα του Κυρίου. Ως γνωστόν, κατά το Σάββατο αργούσαν τα πάντα και κανείς δεν έκανε καμιά δουλειά. Ο Κύριος με το να θεραπεύει τις ασθένειες των ανθρώπων «παρείχε τοίς νόσοις σαββατισμόν», δηλ. έκανε τις ασθένειες να αργούν. Πιο απλά κατέπαυε την ενέργεια των νόσων και ελευθέρωνε τους ανθρώπους από τη δουλειά των σωματικών παθών. Ο αρχισυνάγωγος όμως μέσα του καιγόταν από το πάθος του φθόνου εναντίον του Χριστού και ενώ υποκρινόταν ευσέβεια, έψαχνε να βρει αφορμή για να επιτεθεί στον Κύριο. Με τη θεραπεία της γυναίκας «διαρρήσσει την ένδομυχούσαν κακίαν», δηλ. σπάει την καλά φυλαγμένη μέσα του κακία κι αρχίζει να την σκορπάει προς τα έξω. Το προσωπίο πέφτει και παρουσιάζεται το πρόσωπό του. Ήταν υποκριτής.

Μια άλλη παρατήρηση του αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας. Ο αρχισυνάγωγος, κατά τον Άγιο, ήταν υποκριτής «καί είρων και ύπουλος» και «βάσκανος» (ζηλιάρης). Αυτός, λοιπόν, ο φθονερός άνθρωπος ήθελε να βλέπει τη γυναίκα να περπατάει σαν τα τετράποδα, παρά να πάρει το γνωστό ανθρώπινο σχήμα, δηλ. να περπατάει όπως όλοι οι φυσιολογικοί και υγιείς άνθρωποι. Προτιμούσε αυτό «ίνα μή Χριστός μεγαλύνηται, μηδέ Θεός είναι υπό των πραγμάτων κηρύττεται», για να μη δοξάζεται ο Χριστός και για να μη φανερώνεται από τα θαύματα η θεότητά Του. Είχε διεφθαρμένη κρίση. Είχε την κρίση του υποκριτή.

Το πάθος της υποκρισίας

Το πάθος της υποκρισίας είναι πάρα πολύ φοβερό και απεχθές. Ο ποιητής άγιος Γρηγόριος το επισημαίνει: «Είσι γάρ, είσίν άθλιώτεροί τίνες», υπάρχουν ναί, και κάποιοι πιο άξιολύπητοι. Αυτοί έπαμφοτερίζουν στην πίστη. Δε σέβονται τα του Θεού και είναι Εύριπτοι των λόγων. Οι υποκριτές είναι στους αδυνάτους λιοντάρια και στους δυνατούς σκυλιά πού γλείφουν. Τιμούν ό,τι ευχαριστεί τους άλλους και όχι ό,τι τους συμφέρει. Η υποκρισία είναι μια κατάσταση που κάνει τον άνθρωπο διπλοπρόσωπο. Μάλιστα μέσα στην εκκλησιαστική ζωή ο υποκριτής εμπαιζει και το θεό και τους ανθρώπους. Ο φθόνος, που είναι μητέρα της υποκρισίας, κάνει τον άνθρωπο να φθονεί τους αρίστους, όπως ο αρχισυνάγωγος ζήλευε το Χριστό. Το να φθονεί όμως κάποιος τους αρίστους, είναι σαν να αγαπά τους κακούς.

Ο υποκριτής πού μάλιστα έχει και πανούργο νου. καταφέρνει πολλές φορές να διαφεύγει της προσοχής των άλλων. Να κρύβεται επιμελώς και να μην εκδηλώνει τα πραγματικά του αισθήματα. Μερικές φορές παρασκηνιακά εργάζεται και είναι

κρυψίνους και περιέργος. Προφασίζεται ευλάβεια, ενώ στην ιδιωτική του ζωή καταλύει τους νόμους του Θεού και απροφάσιστα κάνει εκείνο που θέλει, έστω κι αν αυτό είναι αντίθετο με το Ευαγγέλιο και τις παραδόσεις της Εκκλησίας μας. Δημιουργεί την εντύπωση πως είναι επιστήθιος φίλος κάποιου και σε κάποια ευκαιρία τον προδίδει. Είναι διχασμένη προσωπικότητα. Θέλει και το Θεό, αλλά τον τραβάει και ο κόσμος, θέλγεται απ' το λόγο του Θεού, άλλ' αγαπά και τα μάταια. Τις περισσότερες φορές στον υποκριτή νικάει το κακό και ο κόσμος. Αν αποκαλυφθεί, τότε είναι ο αθλιέστερος των ανθρώπων και ανυπόληπτος χριστιανός. Μεγάλο κακό έχουν κάνει οι διάφοροι υποκριτές κληρικοί και λαϊκοί στο εκκλησιαστικό πλήρωμα. Έγιναν αιτία να ψυχρανθεί η πίστη πολλών.

Αδελφοί μου,

Η υποκρισία ανθεί στον κοσμικό, αλλά και στον εκκλησιαστικό χώρο. Υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται για την ευσέβεια, τη δικαιοσύνη και την αγιότητα, ενώ στην ιδιωτική τους ζωή είναι ασεβείς, άδικοι, σκληροί και στερημένοι της χάριτος του Θεού. Όσο πιο ευθύς είναι ο άνθρωπος, τόσο πιο πολύ τον επισκιάζει ο Θεός και τον χαριτώνει. Ο υποκριτής, έστω κι αν είναι συναρπαστικός στους τρόπους του, απωθεί. Αντίθετα, ο ειλικρινής έστω κι αν δεν έχει μεγάλα προσόντα, ελκύει τον άλλο. Τέτοιοι ήσαν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Αυτούς ας μιμηθούμε στη ζωή μας.

Άρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θεραπεία και δοξολογία προς τον Θεό

Τώ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιά τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καί ἰδοῦ, γυνή ἦν πνεύμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ οκτῶ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δέ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δέ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἦν ἐδησεν ὁ Σατανάς, ἰδοῦ δέκα καὶ οκτῶ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πάσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινόμενοις ὑπ' αὐτοῦ.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Ένα Σάββατο ο Ιησούς δίδασκε σε μία από τις συναγωγές. Και ήταν εκεί μια γυναίκα, που ήταν αρρωστη για δεκαοκτώ χρόνια και ήταν σκυμμένη και δεν μπορούσε να σταθεί ολωσδιόλου ορθή. Όταν την είδε ο Ιησούς, την κάλεσε και της είπε: «Γυναίκα, είσαι ελευθερωμένη από την αρρώστια σου»· και έβαλε πάνω της τα χέρια, αυτή αμέσως ορθώθηκε και δόξασε τον Θεό. Έλαβε τότε το λόγο ο αρχισυνάγωγος, αγανακτισμένος διότι ο Ιησούς θεράπευσε το Σάββατο, και είπε σ' εκείνους που παρευρίσκονταν εκεί: «Υπάρχουν έξι ἡμέρες που επιτρέπεται η εργασία· τότε να έρχεσθε και να θεραπεύεσθε και όχι την ημέρα του Σαββάτου». Ο Κύριος του αποκρίθηκε: «Υποκριτή, δεν λύνει καθένας από σας το Σάββατο το βόδι του ή το γαϊδούρι του από τον στάβλο και το φέρνει να το ποτίσει; Αυτή που είναι θυγατέρα του Αβραάμ και την είχε δεμένη ο Σατανάς για δεκαοκτώ χρόνια, δεν έπρεπε να λυθεί από τα δεσμά αυτά την ημέρα του Σαββάτου;». Με τα λόγια αυτά, όλοι οι αντίπαλοί του ντροπιάζονταν, ενώ όλο το πλήθος χαιρόταν για όλα τα ένδοξα πράγματα που αυτός έκανε.

